

ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಕಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು

ಪ್ರವಾಚಿಕಾ ಧರ್ಮಪ್ರಾಣಾ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಹೆಸರು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶ, ಉಪದೇಶಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹರಡಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ. ಆದರೆ ಅಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಪರಿವ್ರಾಜಕರಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ನಡೆದು ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಭಾರತದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುಃಖ, ಗೊಂದಲ, ಕಳವಳ, ಸಂಶಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ಅತಿ ವಿರಳ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಎಲಿಜಬೆತ್ ನೋಬಲ್ ಒಬ್ಬಳು. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಅಲ್ಲಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಿಸ್ ನೋಬಲ್ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಉಚ್ಚ ಆದರ್ಶ,

ನಿವೇದಿತಾ ತನ್ನ ಗುರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಮಹಾಪುರುಷನೊಬ್ಬನ ಜೀವನವನ್ನು ಅರಿಯಬಯಸುವ ವಿನೀತ ಶಿಷ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳ ಕುತೂಹಲ, ಸಮರ್ಪಣ ಭಾವ, ಭಕ್ತಿ-ಗೌರವ, ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿರುವ ಲೇಖಕಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಶ್ರೀಶಾರದಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಳು ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಭಾರತವನ್ನೂ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಅರಿತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯಳಾದಳು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿದ್ದ ಅರಿವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷತರವಾಗಿತ್ತು. 'ನಾ ಕಂಡಂತೆ ನನ್ನ ಗುರುದೇವ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದೆ.

ಮಿಸ್ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ನೋಬಲ್ ಐರ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಳು. ತಂದೆಯಿಂದ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಪರೋಪಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ತರಹದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ತಾಯಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಳು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿತ್ತು. ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಳೂ ಮೇಧಾವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು ರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವೂ ಇತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಆಕೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಯೆ, ಪರೋಪಕಾರ ಇವುಗಳು ಧರ್ಮ. ಇದು ಭಗವಂತನನ್ನು ತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದು ಅರಿತರೂ, ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಉನ್ನತವಾದ ಆದರ್ಶವಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿ ಅವಳ ಹೃದಯ ಆದೇನೋ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಅದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಕಾತರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅದರ ನಿಜವಾದ ತತ್ವವು ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಅನುಭವ

ವಾದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾದಳು ಮತ್ತು ಕಾತರವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಹೃದಯ ತಣಿಯಿತು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ, “ಬೈರಕ್‌ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವೃತ್ತಾಕಾರ ವಾಗಿ ೧೫-೧೬ ಜನರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತಿ ದ್ದರು. ಅವರ ಹಿಂಭಾಗ ಅಗ್ನಿಗಾರದಲ್ಲಿ ಹಿತಕರವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕಾಖಬಣ್ಣದ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿ ದ್ದರು. ಕಟಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿಗಿದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖದ ಪ್ರಶಾಂತತೆ, ಸೌಮ್ಯವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿಸಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ‘ಶಿವ ಶಿವ’ ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಪ್ರವಚನಗಳು ಎಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ತಪ್ಪದೆ ಕೇಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿ ಸುತ್ತಾ ನಿವೇದಿತಾ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ, “ಆ ದಿನಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿದೆ. ಶ್ರೋತೃಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥ ಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ... ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಅತಿದೂರದ ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವರೆಂದು...ಅವರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವುದು, ‘ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮದಂತೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಅದರ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಭಾವವು ಪ್ರೇಮ... ಭಗವಂತನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ.. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ನೆಲೆಸಿರುವನು. ಈ ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ...” ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಬೇರೆ ತತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಅಥವಾ ಮತವನ್ನೂ ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ.”

ಮೊದಮೊದಲು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸ ಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಉತ್ಸಾಹಿತಳಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿ ವಂತಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ತನ್ನದೇ ಆದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅತ್ಯಂತ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಅವಳ ವಾದಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಂಜನಶಲಾಕಯಾ ಚಕ್ಷುರುನ್ಮೀಲಿತಂ ಯೇನ.....’ ಇಂತಹ ಗುರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಪರಮಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳೇ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ: “ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಮೂಲ ತತ್ತ್ವವಾದ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿ, ಈ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಇದರ ಹಿಂದೆ ಆತ್ಮ ಎಂಬುದು ಇದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಇವುಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಚಕಿತಳಾದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಅರಿವಾದಾಗ ಅಂದಿನಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದೆನು...ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವಗಳಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಒಂದು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತ ರಾಗುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಬೇಕಾಗಿರುವುದು - ‘ವೈರಾಗ್ಯ’...ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ಇದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ ವಾದುದು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದರು, ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾಸ..”

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣ, ಉಪನಿಷತ್, ವೇದಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂಗಳ ಜನಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ, ತ್ಯಾಗ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಚಿಂತಾತೀತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ: “ಭಾರತದ ಜನರ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರವಾದರೂ ಅತಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಕೆಲವು ಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಿಂದ ಪ್ರಥಮ ವಾಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ತಂಭಿತಳಾದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಅದೇನೋ ಒಂದು ಹೊಸದಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಗಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು.” ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ, “ಒಬ್ಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕದಿಯಲು ಕಳ್ಳನು ಬಂದು ಕದಿಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ಕಂಡನು. ಕಳ್ಳ ಹೆದರಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಉಳಿದ ಪಾತ್ರೆ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹಿಡಿದು, ‘ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊ... ಇದೂ ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ... ಹೇ ಭಗವಂತ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು’ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ, ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ದಿಂದ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ತಾನು ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರವೇ ಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಅಜ್ಞಾನವೇ ಜಗತ್ತಿನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಆಯುಧವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡು ತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ: “ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಥಟ್ಟನೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ಇಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷರು. ಅವರು ನಡುರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ‘ನಮಗೆ ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ..’ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂಥವರು.’ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕುಳಿತ ಲಿಂದ ಎದ್ದುನಿಂತು ಗುಡುಗಿದರು, ‘ಯಾರು ತಯಾರಿದ್ದೀರಿ?’..

ಮುಂದೆ ಕುಳಿತವರನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಲು ಯಾರನ್ನೋ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ದೃಢ ಸ್ವರದಿಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿದೆ - 'ಭಗವಂತನು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ಅಸತ್ಯವಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಫಲವೇನು? ಯಾರು ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೋ, ಯಾರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವರೋ ಅಂತಹವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ.' "

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯೂ ಮಾರ್ಗರೇಟ್‌ಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅವಳಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಒಂದುದಿನ ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಹಿಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಅವರ ಅವನತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, "ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಉನ್ನತ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಬಲ್ಲೆ" ಎಂದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಇದು ಗುರುವಿನ ಆದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ತಾನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಳು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅವಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೆಲೆಸಬಲ್ಲಳೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಉಷ್ಣ ಹವಾಮಾನ, ಭಾರತೀಯರು ಮೈಜ್ವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕೀಳು ದೃಷ್ಟಿ, ಸಮಾಜದ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಆಕೆ ತಯಾರಾದಳು. ಅಂತೆಯೇ ೧೮೯೮ ಜನವರಿ ೨೮ ರಂದು ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದಳು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಹಡಗು ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಭವ್ಯಭಾರತದ ವಿವರಣೆ, ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಆದಾಗಲೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಿಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕೊಲ್ಕತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಜನರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. "ನಮ್ಮ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಎಲಿಜಬೆತ್ ನೋಬಲ್ ಒಬ್ಬಳು" ಎಂದು. 'ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಭಾವ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ತನ್ನ ವಾಕ್ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಳು.

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರೊಂದಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಲೀಲಾಸಂಗಿ ನಿ ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಸಂನ್ಯಾಸಿವೃಂದಕ್ಕೂ, ಭಕ್ತವೃಂದಕ್ಕೂ ಗುರುವೂ, ಮಾತೆಯೂ ಆಗಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅವತಾರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗಜ್ಜನನಿಯಾದ ಮಾತೆ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂಬಂತೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಅವರ ಸ್ನೇಹದ ಪುತ್ರಿಯಾದಳು. ಯಾವಾಗ ಮಾತೆ ಈ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೋ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತವೇ ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾದರು. ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಬಂದ ಮಾರ್ಗರೇಟ್‌ಗೆ ಒಂದುದಿನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, 'ನಿವೇದಿತಾ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿತಳಾದ ನಿವೇದಿತಾ ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರಳಾದಳು.

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿತಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಳು. ಈ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಅನೇಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಿವ್ಯ ಭಾವಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಭಾಗ್ಯ ಅವಳದಾಯಿತು. ಈ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ತನಗಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ: "ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿಂದ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶದ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಭಗವಂತನೇ ಸತ್ಯ ಎಂದೆನಿಸಿದೆ."

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ಬಂದು ಮೊದಲೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಿಂದ ತಿಳಿದ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ, ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ತಾನೂ

ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸತೊಡಗಿದಳು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಆದರ್ಶವಾದ “ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಹಿತ”ವನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಶಿಷ್ಯೆಯ ರೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಗೃಹದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸಲು ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಿಂದೂ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿಯ ಶಿಸ್ತು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಹೀಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು, ತಾನು ಮೊದಲು ಭಾರತೀಯಳಾಗಲು ತನಗೆ ತರಬೇತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ - ಇದುವೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿವೇದಿತಾ ಬಾಲಕಿಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದಳು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ, “ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಈ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲಿರಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಲಕಿಯರು ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಲಿ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯರ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹಿತಳಾಗಿ ನಿವೇದಿತಾ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸತೊಡಗಿದಳು. ಮನೆಯವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸದಿರುವ ಸಮಯ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಿಯರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ನಿವೇದಿತಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದಳು. ತಾನೇ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಲಕಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರತೊಡಗಿದಳು. ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಓದಲು, ಬರೆಯಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕಸೂತಿ, ಬಣ್ಣಹಚ್ಚುವುದು, ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಅವ

ರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಳು. ಆಗಿನ ಸಮಾಜವು ಅವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡದೆ ವಿರೋಧದಿಂದಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಬಾಲಕಿಯರಂತೂ ಅವಳತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ, ‘ಸೋದರಿಯ ಶಾಲೆ’ ಎಂದು ಕರೆದು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಕೋಲ್ಕತ್ತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗ್ ಮಹಾಮಾರಿ ಉಂಟಾದಾಗ ರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿವೇದಿತಾ ತಾನೇ ಹೊರಟಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಯುವಕರು ತಾವೂ ಅವಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವಳು ಸಮಾಜದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಒಂದಾಗಿ ಅವರ ಕಷ್ಟ, ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅವಳು ಪರದೇಶದವಳೆಂದು ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಾದರೋ ಭಾರತವನ್ನು ‘ನನ್ನ ದೇಶ’ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ‘ನನ್ನ ಜನರು’ ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿವೇದಿತೆಯ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಬಳುವಳಿ. ದೇಶ, ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಅತೀತನಾದವನೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.. ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ, “ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಅದೇ ನೆಂದರೆ ಅವರ ತಾಯ್ನಾಡ ಪ್ರೇಮ. ಅವಳ ಯಾತನೆಯಿಂದ ಅವರಿಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಮಾಧಾನ ಇದರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಸ್ವತಃ ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ... ಭಾರತಾಂಬೆಯೇ ಅವರ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ..”

ಶಾಲೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿವೇದಿತಾ ಮತ್ತೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಈ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರೊಂದಿಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ “ಗುರುವಿನೊಡನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೂ ಅದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಆಗುವುದು” ಎಂದು. ಅನೇಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ಚಂದಾ ಎತ್ತಲು ಶುರುಮಾಡಿ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅವಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಹೊಗಳಿದರೂ ಟೀಕೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ “ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಿರಾಶಳಾಗಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಗುರಿಸದು ದೈವಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯುವುದು. ಸಫಲತೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ಪರಳಾದಳು. ಅವಳ ಭಾರತದ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತೃಪ್ತರಾದ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, “ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳೂ ನಿನಗೆ ಬರಲಿ... ಸ್ವಯಂ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೇ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಅನಂತ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ನಿವೇದಿತಳಿಗೆ

ನಿವೇದಿತಾ ಬಾಲಕಿಯರ ಶಾಲೆ

ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಬೆಂಬಲ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಅವರ ಮಹಾಸಮಾಧಿಗೆ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿವೇದಿತಾ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ನಿವೇದಿತೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿಸಿ ಊಟ ಬಡಿಸಿದರು. ಊಟದ ಬಳಿಕ ಅವಳಿಗೆ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ತಾವೇ ನೀರರೆದು ಆಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕೈ ಒರೆಸಿದರು. ಅವಳು ಸಂಕೋಚ ಗೊಂಡು ತಡೆದು, “ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಇದು ನಾನೇ ನಿಮಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು.. ನೀವು ನನಗೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಾಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ “ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾದ ವನ್ನು ತೊಳೆದಿದ್ದನು” ಎಂದರು. ಆಗ ಆಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದು ಕೊಂಡಳು, ಅದು ಏಸುವಿನ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತೆಂದು. ಅಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೇ ವರ್ಷಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದಲೇ ಆಕೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಂದು ಅರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ, ತನ್ನ ಗುರು ತನ್ನನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು. ಗುರುವಿನ ಅಗಲಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಂದಲೇ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತಳಾಗಿದ್ದ ನಿವೇದಿತಾ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾರತದ ಸೇವೆ ಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸದಾ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲೇ ಇರುವರೆಂದು ಆಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಿಷ್ಯೆ ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಅವಳೊಡನೆ ಸೇರಿದಳು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳಿತಾಗುವುದೆಂಬುದೇ ನಿವೇದಿತಾಳ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿ ದಳು. ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಳು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿದರೂ ಆಕೆ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮವನ್ನು ನಡೆಸಿದಳು.

ಭಾರತಮಾತೆ ಅವಳ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ. ಭಾರತದ ಪುನರುತ್ಥಾನವೇ ಅವಳ ಮಹೋನ್ನತ ಕನಸು ಆಗಿತ್ತು. “ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದಿರಿ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಭಾ ವಿತರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ” ಎಂಬುದು ಭಾರ ತೀಯರಿಗೆ ಅವಳ ಸಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವ ನದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದಳು, ಅಲ್ಲೇ ಇಹ ಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿ ದಳು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯೆಯಾದ ಸೋದರಿ ನಿವೇ ದಿತಾಳ ೧೫೦ನೇ ಈ ಜನ್ಮವಾರ್ಷಿಕದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತವೇ ಅವಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ❖

with Best Compliments from

Technopolymers Pvt. Ltd.,

B-185, 2nd Stage, Industrial Estate, Peenya
Bangalore - 560 058 Tel : 28360264
e-mail : technopolymers.pvtltd@gmail.com

Contact for your requirements of:

Vacuum Processed Epoxy Resin,
Cast Insulators and Bushings,
DMC & SMC Mouldings
Fiberglass Reinforced Plastic Mouldings,
FRP Tanks & Linings, Fiberglass Tubes & Rods
Thermoplastic & Thermoset
Industrial Plastic Mouldings

